

Cele lekcji – wymagania ogólne

- zapoznanie ze sposobami naśladowania miłości Boga w życiu codziennym.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wyjaśnia, na czym polega przekaz i świadectwo wiary;
- definiuje trudności związane z przekazem wiary;
- uzasadnia konieczność dawania świadectwa przez każdego ucznia Chrystusa;
- poddaje autoanalizie swoje postawy w odniesieniu do wezwań płynących z Ewangelii.

Wartości

- troska o autentyczną postawę religijną daleką od hipokryzji.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – analogia – głuchy telefon. Uczniowie siadają w kole. Nauczyciel lub wybrana przez niego osoba wymyśla zdanie, które szepce na ucho kolejnej, itd. Ostatnia osoba głośno powtarza to, co usłyszała, i następuje sprawdzenie poprawności zdania. Zabawę można powtórzyć np. w odwrotnym kierunku.

Podczas omówienia nauczyciel zadaje uczniom pytania:

1. Dlaczego udało lub nie udało się powtórzyć dokładnie zdania?
2. Co miało wpływ na sukces lub porażkę?
3. Co by ułatwiło wykonanie zadania?

Następnie nauczyciel wspólnie z uczniami poszukuje analogii między zabawą w głuchy telefon a przekazem wiary. Można zadać podobne pytania pomocnicze jak wcześniej, tylko w odniesieniu do przekazu wiary, np.:

1. Co jest zasadniczą treścią przekazu wiary?
2. Co jest miarą sukcesu lub porażki w przekazie wiary?
3. Jak w procesie przekazu wiary mają się do siebie wyrażane słowa i deklaracje do gestów i uczynków?
4. Co ułatwia lub utrudnia proces przekazywania wiary?
5. Jakim jesteś „przekaznikiem” – świadkiem wiary?

Podsumowanie: wierzyć oznacza być autentycznym świadkiem miłosiernego Boga. Przekazu wiary nie można ograniczyć do zbioru zasłyszanych kiedyś zasad doktrynalnych i życiowych mądrości lub sprowadzić do religijnego aktywizmu przejawiającego się od niedzieli do niedzieli, od święta do święta. Wierzący w Chrystusa powinni być wyczuleni z jednej strony na postawę charakteryzującą się wiarą pozbawioną uczynków, a z drugiej – uczynkami bez wiary.

Rozwinięcie tematu

Metoda – 1-3-5 punkty wspólne. Nauczyciel wręcza uczniom formularze (załącznik 1), prosząc o zastanowienie się „Co wspólnego mam z chrześcijaństwem?” oraz zapisanie swoich odpowiedzi. Następnie tworzone są grupy – trzyosobowe, później pięcioosobowe. Uczniowie porównują w nich swoje formularze, poszukując punktów wspólnych. Następnie przechodzi się do omówienia na forum klasy. Pytania pomocnicze:

1. Jakie są elementy łączące i różniące formularze?
2. Czego nie ma w twoim formularzu, a znalazło się u innych uczniów?
3. Jakich punktów wspólnych (np. postaw, gestów, aktów religijnych) jest najwięcej?
4. Jakie wnioski płyną z tego ćwiczenia?

Następnie wybrany uczeń odczytuje fragment Ewangelii według św. Łukasza (Łk 18, 9-14 – załącznik 2), który będzie stanowić podstawę do dyskusji. Pytania pomocnicze:

1. Co wspólnego z wiarą mieli faryzeusz i celnik?
2. Czyja postawa prawdziwie podobała się Bogu?
3. W czym nasze postawy przypominają faryzeusza, a w czym celnika?
4. Czy możesz powiedzieć, że jestem chrześcijaninem od czasu do czasu, czy codziennie?

Podsumowanie: Jezus wielokrotnie demaskował obłudę, która prowadzi do fałszywej pobożności. Brakuje w niej autentyzmu i prawdy, natomiast obfituje w nieuzasadnione poczucie wyższości i samooszukiwanie. Postawy osób wierzących powinny być zawsze wyrazem miłości do Boga, który obdarowuje nią każdego człowieka. W codziennych słowach, gestach, uczynkach i modlitwie chrześcijanin zawsze jest wyrazicielem wdzięczności za łaskę wiary i doświadczany dar przebaczenia.

Zakończenie

Świadectwo chrześcijan wymaga uzgodnienia myśli z działaniem, wiary z uczynkami. Wierzący jest osobą, która jest świadkiem Chrystusa spotkanego na swojej drodze. Dlatego jest autentyczny, uczciwy, godny zaufania. Powinno się go rozpoznać po sposobie życia, zanim usłyszy się jego deklarację wiary. Nasza wiara dojrzewa, kiedy przeżywamy ją jako doświadczenie miłości Pana Boga oraz gdy jest codziennie przekazywana w naszym środowisku jako doświadczenie łaski i radości.

Notatka

Wierzyć oznacza odkryć miłość Boga do człowieka. Każdy, to chce naśladować Jezusa, staje się sprzymierzeńcem prawdy. Każdego dnia stara się oczyszczać swoje życie z kłamstwa, dwuznaczności i hipokryzji m.in. przez otwarcie się na działanie Ducha Świętego.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – interpretacja tekstu.